

THANH NỮ KHỜME: TỪ PHẬT GIÁO ĐẾN KITÔ GIÁO

Con đường dẫn đến bí tích Rửa Tội thật dài. Con sinh ra trong một gia đình Khờme Phật Giáo sùng đạo. Phật Giáo chiếm chỗ đứng quan trọng trong cuộc đời con.

Vậy mà - năm 1983 - khi di cư đến sống tại Pháp, con ngạc nhiên thấy người dân ở đây không đoái hoài gì đến Phật Giáo. Sự kiện này nảy sinh nơi con ý nghĩ: "Tại sao mình không thử tìm hiểu về Kitô Giáo?" Thêm vào đó, thái độ tử tế của những người bạn Công Giáo khiến con thắc mắc tự hỏi: "Tại sao họ quảng đại giúp đỡ mình, mặc dầu trước đó, họ không hề quen biết mình?" Chính những người Công Giáo Pháp giúp con ra khỏi trại tỵ nạn và đưa con về sinh sống tại Paris.

Trong số những người Pháp, có một người bạn đặc biệt giúp đỡ con. Câu đầu tiên con hỏi anh:

- Điều gì cốt yếu trong Tôn Giáo của anh?

Anh đáp ngay:

- TÌNH YÊU. Phải thương yêu nhau như chính mình.

Câu trả lời khiến con ngạc nhiên, bởi vì: làm sao yêu mến người khác khi mình không yêu chính mình?

Vào năm 1984, con trải qua thời gian cực kỳ khó khăn trong việc làm. Bà chủ tìm đủ mọi lý do để có thể đuổi con ra khỏi chỗ làm. Con luôn cảm thấy một gánh nặng đè trên vai. Một buổi trưa, lúc giờ ăn, bỗng có một động lực nào đó thúc đẩy con đi đến nhà thờ cách chỗ làm 100 thước. Vào nhà thờ, con đi thẳng đến bàn thờ và đứng sững trước bàn thờ. Rồi con cất tiếng nói một mình:

- Xin Chúa giúp con, con không thể làm việc trong những điều kiện như thế này. Con không còn nhìn rõ sự việc như trước đây nữa!

Lạ lùng thay, sau khi nói xong, con thấy đầu óc trở nên sáng suốt và bắt đầu nhìn sự việc rõ ràng như trước. Con tự nhủ:

- Hẳn có ai đó nghe lời mình cầu xin và thương giúp đỡ mình!

Con quyết định phải tìm cho ra người này. Nhưng tìm bằng cách nào đây? Con tỏ bày ý nghĩ với người bạn. Người bạn liền gửi con đến học Kinh Thánh với một nữ tu. Nhưng rồi con phải thay đổi chỗ ở. Và việc tìm hiểu Kitô Giáo bị bỏ dở. Tuy nhiên, trong thâm tâm con vẫn giữ nguyên ý định:

- Phải đi xa hơn nữa trong việc học hỏi về Kitô Giáo.

8 năm trời trôi qua, con quên bằng ý nghĩ tìm kiếm Kitô Giáo. Trong thời gian này con sống cuộc đời bình thường như bao nhiêu người khác. Cuộc đời có lúc lên cao có khi xuống thấp, nhưng hình như "xuống thấp" nhiều hơn "lên cao"!

Năm 1992, con lại rơi vào thảm cảnh của năm 1984, nghĩa là người ta tìm đủ mọi cách để đuổi con ra khỏi chỗ làm. Nỗi lo âu bị mất việc cứ ngày đêm ám ảnh, khiến con gần như bị quẫn trí.. Mặc dầu công việc con đang làm chẳng khá là bao, nhưng có còn hơn không. Vả lại, tìm được việc làm ở vào tuổi con và ở vào thời buổi này nơi thủ đô Paris, đâu phải chuyện dễ!

Đang lúc con rơi vào tình trạng âu lo như vậy thì người bạn con xuất hiện. Phải thành thật thú nhận rằng, cứ mỗi lần con gặp chuyện khó khăn, thì tự nhiên thấy anh bạn bất ngờ đến thăm. Phần anh, anh cũng đơn sơ thú nhận:

- Tôi không hề biết những vấn đề riêng tư của bạn, nhưng chỉ đến thăm vì tình bạn mà thôi.

Câu trả lời của anh khiến con càng ngạc nhiên hơn. Bởi lẽ anh sống tại tỉnh lỵ cách xa thủ đô Paris. Sau khi trình bày cho anh nghe vấn đề đang làm con lo âu, con đi đến kết luận:

- Không hiểu sao cứ mỗi lần cuộc sống gần như ổn định và tôi muốn đào sâu thêm Đức Tin thì một vấn đề khó khăn xảy ra, ngăn cản việc tôi muốn tìm hiểu Kitô Giáo. Trong khi đó tôi cần một tâm trí thanh thản bình thường để học hỏi Phúc Âm.

Người bạn mỉm cười nói với con:

- Thật ra phải hành động ngược lại. Chính lúc này là thời kỳ thuận tiện để bạn tìm hiểu về Kitô Giáo và về Phúc Âm của Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Nghe theo lời khuyên khôn ngoan của bạn hiền, con mau mắn liên lạc với Giáo xứ gần nơi con đang ở, để xin có ai đó sẵn sàng dạy con học Giáo lý không. Hai ba tuần sau, mọi người chung quanh ngạc nhiên hỏi con:

- Cô tìm được người giúp đỡ rồi phải không? Bởi vì, thái độ của cô hoàn toàn đối khác.

Con chỉ còn biết đơn sơ trả lời:

- Phải, tôi đã gặp được một Người. Người ấy chính là THIÊN CHÚA. Ngài đã ban cho tôi nhiều can đảm, niềm vui, an bình, tin tưởng và hy vọng. Ngài ở với tôi nên tôi không sợ hãi gì. Tôi biết Ngài yêu thương tôi và Ngài chỉ chờ tôi cầu xin với Ngài là Ngài mở rộng vòng tay ôm tôi vào lòng.

Cuộc đời con từ đây thay đổi hẳn. Cuộc sống nghề nghiệp vẫn thế. Nhưng điều quan trọng là con tìm thấy ý nghĩa cho cuộc đời. Con biết rõ mình đi về đâu. Nhưng nhất là, con biết mình được THIÊN CHÚA yêu thương và con cũng biết yêu thương người khác nữa. Từ kinh nghiệm quý báu của con, con cầu xin THIÊN CHÚA ban cho mọi người cũng nhận được niềm vui gặp thấy THIÊN CHÚA ngay ở đời này và chung hưởng niềm hạnh phúc muôn đời với Chúa nơi cuộc sống mai sau..

Chứng từ của Yavy thanh nữ Khờme: "Từ Á châu đến Pháp quốc, từ Phật Giáo đến Đức Chúa GIÊSU KITÔ".

... "Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời vẫn hướng về THIÊN CHÚA, và Ngôi Lời là THIÊN CHÚA. Lúc khởi đầu, Người vẫn hướng về THIÊN CHÚA. Nhờ Ngôi Lời, vạn vật được tạo thành, và không có Người, thì chẳng có gì được tạo thành. Điều đã được tạo thành ở nơi Người là sự sống, và sự sống là ánh sáng cho nhân loại. Ánh sáng chiếu soi trong bóng tối, và bóng tối đã không diệt được ánh sáng" (Gioan 1,1-5).

("Missions Étrangères de Paris", n.300, Juin/1995, trang 169-171)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt